

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **99/fascicle 1**

Presidència
del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada els dies 24 i 25 d'octubre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears..... [5310](#)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Passam al punt únic del debat sobre l'orientació sobre la política general del Govern. Passam a la primera sessió d'avui, 24 d'octubre, intervenció de la presidenta del Govern de les Illes Balears.

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

President, diputats i diputades. Comparec davant vostès, representants dels ciutadans de les Illes Balears, en aquest debat sobre l'orientació política general del Govern, no només amb l'ànim de retre comptes de la tasca duta a terme per l'executiu que presidesc o de fer un balanç de la situació de la nostra comunitat, sinó sobretot amb l'objectiu de mirar cap endavant i de fer-ho junts. Ho faig amb una voluntat clara d'exposar un projecte de país compartit, d'escoltar les propostes i crítiques que arribin de tots els grups i de definir plegats les passes que hem de continuar fent per millorar el benestar dels nostres ciutadans, perquè això, fer d'aquesta terra una terra millor per viure, és l'eix que ens guia des de fa més de dos anys. Aquest és el nostre projecte, un projecte per afavorir una millor convivència, per fer progressar la nostra societat, per fer de les nostres quatre illes un territori més habitable, més humà, un projecte per incrementar la qualitat de vida dels nostres ciutadans, un projecte que ens dugui a unes quotes majors de benestar per a tots i per a totes.

En aquests dos anys les Illes Balears han canviat de manera clara i cap a millor, i no vull atribuir-me res que no em pertoqui, no parl de la millora econòmica que hem propiciat i que encara ha d'arribar a tota la ciutadania, o de la reducció de l'atur que vivim i que, malgrat tot, encara no permet que tothom tenguí una feina o una feina digna; parl que hem creat entre tots un clima de millor convivència, més democràtic, basat en el diàleg, la transparència i l'honradesa en el qual les institucions d'aquestes illes ja no hi són per renyar els ciutadans, sinó per escoltar-los i per servir-los; un clima d'estabilitat que propicia la construcció de projectes personals i col·lectius, que permet recuperar la confiança perduda, que afavoreix la pau social i que ja ofereix resultats tangibles.

Des de fa dos anys els ciutadans d'aquestes illes compten amb un govern que forma part d'aquest engranatge per generar confiança, garantir i estabilitat i retornar dignitat a la nostra gent. Han estat més de 28 mesos de canvis que només anticipen tot el que ens queda per fer, perquè si alguna cosa defineix a aquest govern és el seu inconformisme, sempre ho podem fer millor, sempre podem fer més, sempre queda per fer. Ens equivocariem si ens deixàssim dur per l'autocomplaença, si ens limitéssim a lloar-nos sense assumir que encara són molts i importants els reptes que tenim, uns reptes que a tots ens

interessa afrontar junts mirant cap endavant, però sense oblidar d'on venim.

Diputats i diputades, de la crisi econòmica, però també social que deixam enrere n'hem d'extreure una lliçó, sinó tornarà a passar i ens tornarem a equivocar, la crisi i sobretot la gestió de la crisi ens ha de servir per prevenir i per no repetir errors que en darrer terme acaben pagant els ciutadans, sobretot els més dèbils.

Hem après que les administracions no es poden quedar de braços plegats, que els serveis públics essencials no poden retrocedir, que els més desfavorits no poden quedar desemparats, que les institucions no poden subordinar els interessos dels ciutadans a una causa econòmica o ideològica imposada per entelèquies que ningú no ha votat.

Hem après que prevenir és contribuir a solidificar la nostra economia, a fer-la més moderna, més social, més diversa per no posar tots els ous al mateix paner, per competir en qualitat i no en quantitat, per ser forts en sectors de futur o per evitar que els ajustos els acabin pagant els de sempre.

Hem après a enfortir els nostres drets, a consolidar el nostre estat del benestar, a reforçar la nostra xarxa social, a repartir millor la riquesa. I hem après a defensar que això no es toca, que no es poden fer passes enrere en allò que ens ha costat tants d'anys aconseguir.

Hem vist la crisi en els rostres de molts conciutadans nostres que es quedaven a l'atur, que veien retallades les seves prestacions i els seus serveis socials i sanitaris, l'hem vista en el rostre d'empresaris que anaven cap a la fallida, d'autònoms que havien de tancar portes, en els rostres de famílies que es quedaven sense llar, de jubilats indefensos víctimes d'estafes de quant blanc, de dones que s'havien de multiplicar per estirar del carro. Massa vegades la crisi té rostre de dona.

I són els rostres de tants de ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra els que ens han ensenyat que amb coratge, esforç, dedicació, convicció, que amb solidaritat, amb justícia, amb cohesió es poden superar les adversitats. Són els que pitjor ho han passat amb aquesta crisi els que ens motivat a aplicar una renda social única a l'Estat i a establir mecanismes d'emergència per tal que ningú no quedí desemparat.

És per tantes famílies d'aquestes illes que fem una sanitat i uns serveis socials millors, amb més prestacions i de més qualitat, més accessibles, més pròxims. Són els aturats i les aturades de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera els que ens mouen a fer polítiques actives que afavoreixen l'ocupació i la formació en sectors de futur. Són els treballadors i treballadores d'aquesta terra els que ens empenyen a lluitar perquè tinguin millors salaris i millors condicions laborals. Són els pares i les mares de totes les Illes Balears els que ens motiven a aconseguir dia a dia una educació millor per als seus fills. Són tants joves que hagueren de partir els que ens obliguen a actuar per retenir el seu talent. Són la nostra gent gran i tants d'altres col·lectius els que ens impulsen a fer més places de residències, a desenvolupar com toca la Llei de dependència i el dret a rebre una resposta digna i justa de les administracions. Són els nostres empresaris i autònoms els que

mereixen la nostra confiança i el nostre suport per afavorir un creixement econòmic que sigui sostenible en el temps i en un territori tan fràgil com el nostre.

És per als més d'1.100.000 ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra que treballam cada dia per fer d'aquestes illes un lloc millor on viure.

És aquesta societat la que va triar un govern progressista per canviar les coses, per reconstruir la nostra sanitat, la nostra educació i els nostres serveis socials, per recuperar la pau social i aconseguir un millor clima de convivència, per generar l'estabilitat i la confiança necessàries i afavorir un creixement econòmic encara més sòlid i més compartit, per millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans, de tots, i això és el que fem.

(Alguns aplaudiments)

I és ara quan es comprova que no és el mateix tenir unes administracions que donen l'esquena a la gent que unes altres que els escolten i decideixen amb ells per fer-los la vida millor.

Ho vaig dir en el meu discurs de presa de possessió, sense igualtat no hi ha progrés i sense progrés no hi ha futur, i jo vull guanyar el futur des del progrés social.

Ara els puc dir que, malgrat que ens queda molt per fer, fem passes fermes per guanyar aquest futur des del progrés social. Ara, passats més de dos anys, podem dir que a les Illes Balears es viu millor, que aquesta és una terra més digna i més pròspera i podem mirar cap endavant amb més dosis d'optimisme, i ho podem fer perquè hem reconstruït els pilars de l'estat del benestar que havien esbucats amb les retallades, perquè aconseguim que cada vegada sigui més la gent que es beneficia del nostre creixement econòmic i, sobretot, perquè hem girat l'ordre de prioritats en l'acció pública; ara primer són els ciutadans i ciutadanes, ells són el centre de cada decisió d'aquest govern, perquè aquest govern entén que totes les polítiques públiques, totes, han de cercar un únic objectiu, que l'esforç dels ciutadans retorni als mateixos ciutadans i millori la seva vida, creant així un cercle virtuós.

Les administracions hi són per fer-ho possible, aquest és el nostre paper. Les polítiques que aplicam només tenen sentit si serveixen per fer que el cercle retorni en forma de benefici cap als ciutadans. I els àmbits en que aplicam aquestes polítiques, la sanitat, l'educació, els serveis socials, l'habitatge, el turisme o el medi ambient són els mitjans per afavorir aquest retorn de l'esforç.

A partir d'aquest model la dinàmica de l'administració ha canviat totalment, ara aquest govern és conscient de l'esforç que han de fer els ciutadans i té clar que ha de ser proporcional a la seva situació. Per això, vàrem aplicar una reforma fiscal amb l'objectiu d'aconseguir que qui més tengui sigui també qui més aportï i per això també vàrem prioritzar l'atenció als col·lectius que pitjor ho passaven en la crisi, la recuperació de serveis malmenats, el restabliment de drets i la restauració de consensos. I ens hem obsessionat amb la necessitat que la riquesa que es generava es repartís millor, tot per fer possible que l'esforç dels ciutadans els retorni en forma de beneficis.

Aquestes són les bases del projecte d'aquest govern. Ara, superades les urgències que forçaren anys de retallades, el guió establert agafa velocitat de creuer a partir d'un disseny de futur dispost des de la planificació. Queda molt per fer durant aquests dos anys de legislatura i durant els que vendran després, els reptes són tan grans i els objectius d'aquesta societat tan ambiciosos i il·lusonants que no admeten marxa enrere, no admeten el retorn a la crispació educativa, a les pèrdues de drets i a les retallades generals de benestar que varen caracteritzar anys passats.

Els posaré un exemple d'allò que no ens podem permetre: quan aquest govern va començar a caminar s'havia d'esperar de mitjana gairebé tres mesos per ser rebut per l'especialista a la sanitat pública, 86 dies pendents d'una resposta. Avui la nostra sanitat dona cita amb l'especialista en un mes.

Hem passat d'un govern acostumat a conviure amb 2.313 pacients que esperaven més de sis mesos per ser operats a un altre, inconformista i autocrític, que ha reduït a 907 aquests pacients que esperen més de sis mesos i, malgrat tot, ens semblen un excés, per això seguim. Seguim ampliant recursos, inversió i plantilles a la nostra sanitat pública. Avui sabem que això dona resultats.

La millora de la sanitat durant aquests dos anys ha requerit incorporar 990 professionals sanitaris més, una part important dels 1.400, -sí, ho han sentit bé, els 1.400- que va acomiadar el govern anterior.

Reduïm les llistes d'espera i les fem públiques, abans no ho eren, i així i tot no n'hi ha prou, no en tenim prou, no ens conformam perquè la societat no es conforma, aquest govern no descansarà fins que els pacients de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera siguin atesos amb les condicions d'excel·lència i agilitat que mereixen, unes condicions que -els puc anunciar- quedaran restablertes per decret la primera meitat de l'any vinent.

Recuperarem el Decret de garantia de demora que l'anterior govern va eliminar. Els pacients podran tenir així més confiança que el sistema sanitari funciona amb uns terminis de qualitat i disposaran d'un marc legal que els garantirà una resposta, unes condicions que seguirem millorant a base de reformar i construir nous equipaments, d'ampliar serveis i apropar-los als pacients i de continuar reforçant la nostra plantilla amb l'ocupació de qualitat que aportaran les oposicions que farem per dotar 4.500 places sanitàries. Tot per reparar allò que s'havia perdut, però sobretot per construir en aquesta legislatura i en les que vendran una sanitat tan forta que faci impossible tornar a l'esquema del passat, on els comptes i la ideologia passaven per sobre dels pacients.

Per això, hem iniciat ja els tràmits per fer nous centres de salut; oferir el servei de radioteràpia a l'Hospital Mateu Orfila i el TAC a Formentera; reformar l'Hospital de Manacor; ampliar el d'Inca i millorar l'Hospital General i el Psiquiàtric, perquè no volem que ningú quedi sense ser atès, no volem tornar ser una societat insolidària que retira drets als immigrants i treballadors que cerquen a les nostres illes allò que sempre hem tingut: els braços oberts. A ells els hem

retornat ja 8.500 targetes sanitàries que impediran que tornem a una sanitat que negava l'atenció al malalt.

I ja els ho dic ara, en la defensa dels nostres ciutadans amb la garantia d'una sanitat pública i universal no ens aturarà ningú.

(Alguns aplaudiments)

Per això també hem fet una passa que només han fet les societats més avançades d'Europa, una passa per crear la renda social, que no és ni una almoïna ni un subsidi, és un dret que avui beneficia 5.700 persones que saben que en els moments més delicats ens tenen a tots al darrere. I cada vegada ens hi tendran més, perquè la renda social que ara reben famílies amb fills arribarà l'any que ve als majors de 45 anys que tiren endavant en solitari i que no estaran mai més sols.

Hem creat una renda d'emancipació per a joves extutelats, reformam Es Pinaret i estam canviant el model de serveis socials per deixar de basar-lo en la subvenció i dur-lo cap a la concertació.

Escoltam i responem a una reivindicació històrica del tercer sector i garantim una major estabilitat en el servei. Aquesta legislatura aprovarem una llei d'acció concertada que ens permetrà concertar en exclusivitat amb entitats del tercer sector.

També hem reactivat la Llei de dependència, una conquesta ciutadana que aquest govern converteix en certa per a tots. En dos anys hem incrementat un 48% el nombre de beneficiaris de les rendes lligades a la llei i hem multiplicat pressupostàriament per 5 serveis com el d'ajuda a domicili. I n'hi ha prou? No, no n'hi ha prou, el passat ens demostra que tot allò que no es cuida es perd i cau en l'oblit i després ens exigeix més esforços per reparar i retornar als ciutadans allò que ells aporten, demanen i mereixen. Ho fan des de fa anys i s'ho han guanyat durant dècades de feina, esforç i contribucions a un bé comú que ha de tornar a ells.

Començam per la nostra gent gran, l'atenció a la qual ha de ser sempre la història d'un èxit col·lectiu. Cap aquí avançam millorant cada dia, quan acabam les obres, quan acabem les obres del Pla d'infraestructures el 85% de la nostra gent gran que ho necessiti tindrà una plaça de residència. No és suficient, ho sé, res que no sigui un cent per cent pot ser un objectiu d'aquest govern. Ara disposam de 333 places de residència més i en tenim 133 més en centres de dia mentre construïm nous equipaments que ens permetran millorar el grau de cobertura de la demanda. Impulsam cinc noves residències a Maó, Formentera, Marratxí i Palma i reformam o ampliam les de Sant Lluís, Ferreries i Lluçmajor, i ja els he dit que no és suficient, que no podem ser complaents, que en volem més, que els ciutadans mereixen més, mereixen que aquest projecte continuï molts d'anys.

Mirant cap al futur plantejam un projecte d'infraestructures socio sanitàries que es desenvoluparà al voltant de tres hospitals que varen tenir un paper clau i que el tornaran tenir. Els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra veuran renéixer els hospitals Verge del Toro a Menorca, Can Misses Vell a Eivissa i Son Dureta a Mallorca. Als tres centres hi planificam

inversions que els retornaran el protagonisme perdut, ara com a equipaments socio sanitàris.

L'antic Son Dureta, que es convertirà en un centre dedicat a l'atenció de la cronicitat, ja ha començat a caminar. El Pla d'usos que fem a partir d'un procés de participació de tots els agents vinculats al món socio sanitari inclourà un centre de salut. Hem adjudicat el projecte de demolició de part dels edificis antics i ara estam a l'espera de signar l'acord de cessió que firmarem ben aviat amb la ministra de Treball i Seguretat Social.

El Verge del Toro també ha començat a ressuscitar, ja hem iniciat el procés de licitació de les obres per reforçar l'estructura de l'immoble i es revisa el pla d'usos.

El vell Can Misses es reconvertirà també en centre socio sanitari, la reforma permet disposar d'una residència per a professionals i per a pacients de Formentera i inclourà un centre de salut, un projecte que s'iniciarà l'any vinent.

Ho fem, construïm nous equipaments socials i sanitàris i gestionam millor uns serveis públics que nosaltres entenem com a un deure del Govern i com a un dret de tots.

Aquest és el camí que ens hem marcat a través dels acords pel canvi firmats per Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Gent per Formentera i Partit Socialista, un projecte coral, obert i plural que abraça el principi més formós de la democràcia: el diàleg, diàleg com el que ens ha permès reconstruir la pau educativa.

No ha estat fàcil recuperar el camí perdut, l'acord desgraciadament vol més esforç que el conflicte i aquesta regeneració col·lectiva ens va obligar a una intensa dedicació inicial, calia tancar ferides, suturar conflictes, superar trencaments i intentar que no deixassin cicatrius en una educació que ha d'estar basada en la qualitat i l'equitat, una educació que ha de ser des d'ara i per a sempre per a tots.

Per això des del primer moment ens vàrem conjurar per assolir una pau educativa que no és patrimoni d'aquest govern, sinó de tots aquells que creim en l'educació com a principal via per fer progressar aquesta societat. Calia alimentar aquesta pau per posar uns fonaments forts on edificar el futur. Calia tornar tractar amb respecte i escoltar la nostra comunitat educativa. Calia recuperar els nostres centres. Anys de paràlisi i fractura ens obliguen a tots a fer més feina, a recórrer a la urgència per recuperar la planificació perduda i més quan som una de les poques comunitats que augmenta la seva població en edat escolar.

Per això tenim previst dedicar 100 milions d'euros aquesta legislatura a nous centres, grans reformes i ampliacions. Per això hem recuperat les inversions educatives abandonades amb les retallades dels nostres predecessors. Només aquest estiu hem destinat 12 milions d'euros en infraestructures, més del que va invertir en quatre anys el govern anterior.

Venim d'un moment molt difícil per a la nostra educació, un moment que no s'hauria de tornar repetir. I ens dirigim cap a l'horitzó de progrés que els ciutadans exigeixen, pel camí

acabarem aquesta legislatura amb una inversió en educació i formació que volem per sobre dels 1.000 milions.

(Alguns aplaudiments)

Sabem que l'esforç val la pena, perquè si hi ha un pressupost que sempre serà imprescindible augmentar és el de l'educació. Fins llavors hem de continuar fent feina per recuperar l'actor més important per garantir la millor educació per als nostres fills, el professorat. Hem començat retornant els drets que s'havien retallat a professors i mestres i recuperant els docents que varen acomiadar aquells que demostraren no creure ni en l'educació pública, ni en els encarregats d'impartir-la. En dos anys ja disposam de 800 professors més, i en volem més. I volem que entrin a formar part d'un sistema que els ofereix feina estable i de qualitat i, per això, convocam oposicions amb les quals volem reduir una interinitat que és del 40%, per deixar-la en el 10%.

Als docents i a la resta de professionals públics, als que ja hi eren i als que s'hi han incorporat després, els vull agrair des d'aquí la seva entrega diària i compromesa al servei de tots. En altres temps aquest compromís va ser castigat amb les retallades, ara els escoltam i la seva feina es reconeix retornant-los drets i garantint-los estabilitat laboral, amb unes oposicions per treure 7.500 places, 3.000 de les quals seran per al professorat.

Més i millors equipaments, més docents i amb millors condicions i més i millors ajudes. Hem augmentat la dotació de la beca menjador, l'hem millorada i n'hem més que duplicat el nombre de beneficiaris. Hem recuperat els ajuts a fons de llibres i els ajuts a les associacions i federacions de pares i mares que l'anterior govern va eliminar. També hem posat en marxa el fons d'emergència social i hem recuperat els plans de suport a l'educació infantil de 0-3 anys. I en l'ensenyament universitari hem incrementat el pressupost i hem consolidat nous estudis com els de medicina, mentre hem mantengut congelades les taxes en la franja més baixa.

Ara a més, els vull anunciar que en els propers pressuposts inclourem una deducció en el tram autonòmic de l'IRPF, que afavorirà els nostres alumnes que cursin estudis superiors fora de la seva illa de residència.

El canvi és evident, fa uns anys parlàvem de l'enfrontament entre un govern i la comunitat educativa. Ara el debat és un altre, parlem de com millorar el nostre sistema educatiu, de com ensenyar millor i sobretot escoltam aquells que saben com educar millor i a les famílies dels 160.000 alumnes del nostre sistema. Hem canviat l'enfrontament pel diàleg, el diàleg ens ha dut a la pau educativa. El sector ens demana més als polítics, ens reclama el consens educatiu que no hem estat capaços d'assolir en 35 anys d'autonomia, i ho fa des de l'exemple de l'acord que ha permès al sector de l'educació definir en un document comú el model educatiu que ens cal.

Aquesta proposta demana pas en aquesta cambra i n'hi hem de donar. La comunitat educativa ens reclama que ens hi sumem per fixar un rumb clar a la nostra educació, que no pugui estar a l'arbitri de governants, ni de conjuntures

electorals, si podem deixar un llegat a les pròximes generacions ha de ser aquest, una educació de tots i per a tots. Això és el que ens exigeix la societat i això és el que guiarà les nostres passes.

Diputats i diputades, la principal política econòmica d'un govern ha de ser l'educació i la formació, i aquest govern demostra cada dia que es poden fer polítiques progressistes i, al mateix temps, afavorir un creixement més inclusiu. La nostra economia creix, ho fa de manera sòlida, i mostra un dinamisme que la converteix en referent. No ho dic jo, ho diuen agents econòmics i analistes d'entitats públiques i privades de màxim prestigi; també ho apuntava la patronal CAEB la setmana passada: "l'economia balear ha assolit la velocitat per seguir avançant sense grans friccions", deia.

Per reflectir-ho ens podrien quedar amb el fet que el nostre creixement econòmic és el més alt de l'Estat, o podríem presumir de la reactivació del consum, l'acceleració de la inversió, o de comptar amb les millors previsions econòmiques d'Espanya, però tot això seria estèril si no aconseguíssim que les xifres macroeconòmiques es vagin traslladant a la realitat del dia a dia dels nostres ciutadans i de les nostres empreses.

L'optimisme empresarial té xifres sòlides, s'incrementa el nombre de societats que neixen i les que neixen ho fan amb una inversió un 25% més alta. La facturació del comerç puja, com també ho fa la producció industrial i les exportacions es dupliquen. Ara, a més, el nostre empresariat té les expectatives de negoci més altes des de 2013. Mentre la tranquil·litat de les famílies i els increments salarials acceleren el consum. Aquesta situació es reflecteix clarament en la creació d'ocupació. Les Illes Balears no només són la primera comunitat que ha recuperat els valors d'afiliació a la Seguretat Social anterior a la crisi, sinó que ara tenim 47.000 treballadors més.

La nostra economia genera ocupació com mai, atreu inversions i projectes i capta talent, genera confiança i riquesa. I ara, a més, comença a repartir-la, perquè l'economia i els salaris han deixat de ser patrimoni exclusiu de les empreses i dels mercats. A diferència de l'anterior, aquest govern ha volgut ser un agent actiu a l'hora d'influenciar en la millora dels sous i de les condicions laborals dels treballadors i treballadores. Hem intervingut en el conveni del sector del comerç i fa pocs dies en el d'hoteleria, que permetrà a 137.000 treballadors aconseguir una pujada de salari del 17% en quatre anys, la més alta acordada mai en aquesta terra entre empresaris i sindicats.

(Alguns aplaudiments)

Som, així, una referència per a tot l'Estat, un exemple de com el diàleg contribueix a la generació de la riquesa. Algú creu que sense estabilitat, sense expectatives de negoci s'hauria pogut signar aquest acord? Algú negarà l'esforç i la generositat demostrada per empresaris i sindicats? Algú es pot oposar a un acord que beneficiarà 137.000 treballadors d'aquestes illes? Només amb els convenis de comerç i hoteleria, un 40% dels assalariats d'aquesta terra veuen millorades les seves condicions econòmiques.

Aquest Govern, ja ho avanç ara, es continuarà esforçant per impulsar acords en la mateixa línia a la resta d'activitats i així poder avançar cap una economia que reparteixi menys sacrificis i més beneficis. Ara no només comença a distribuir-los en la millora de salaris, la qualitat de l'ocupació, que segueix sent l'assignatura pendent de tot Espanya, mostra símptomes de millora a les Illes Balears, aquesta tardor les illes són la segona comunitat on més contractes indefinits es firmen. I estam satisfets? No, no podem estar-ne perquè encara són massa els que no tenen feina o la que tenen és precària i, per això, no ens podem quedar aturats, per això hem de seguir garantint una cobertura a tots aquells que no la tenen i hem de seguir promovent polítiques laborals actives, que facilitin l'accés a una ocupació als aturats i que permetin millorar la feina als ocupats.

Fa només uns dies sabíem que les Illes Balears va ser la comunitat que més va reduir la seva taxa de pobresa l'any passat. En situam en nivells inferiors als d'abans de la crisi i molt millors dels que ha tengut mai l'Estat. Però, malgrat tenir 79.000 persones amb risc de pobresa menys, una societat que es respecta a ella mateixa, no ha de poder consentir que 1 cada 5 habitants es puguin quedar enrera. Hem de continuar fent feina en la mateixa direcció, perquè funciona, perquè la renda social funciona, les campanyes de lluita contra la precarietat laboral funcionen, perquè els plans de reducció de l'atur funcionen, perquè el Pla d'ocupació de qualitat, que ens permetrà destinar 341 milions d'euros, funciona.

Mirin, aquest setembre 14.531 treballadors d'aquestes illes duien més d'un any a l'atur, són molts, massa, però són 8.000 menys que quan arribàrem, 8.000 persones que han deixat d'estar condemnades a la incertesa d'un atur crònic. I les que queden, ho deia abans, encara són massa. Per això no aturarem fins aconseguir el nostre objectiu de legislatura, reduir un 60% l'atur de llarga durada. Aquesta és la nostra motivació, seguir esforçant-nos cada dia en la persecució d'una societat més justa i més pròspera. I això farem, donar continuïtat a un projecte que entén els aturats com unes persones que aviat tornaran a tenir feina; ho faran amb el seu esforç i amb la nostra ajuda, que incorporarà noves eines i millorarà les existents, perquè no podem deixar ningú enrera.

Els vull avançar aquí que aprovarem un nou programa que vol convertir en integral la resposta a l'atur de llarga durada. Fins ara hem posat en marxa mesures per a dos dels col·lectius més castigats per la crisi: els joves i els majors de 45 anys. Ara promourem la tornada al mercat laboral de milers de treballadores d'entre 30 i 45 anys que duen més d'un any sense aconseguir feina. Per fer-ho hem dissenyat un itinerari que els durà a aconseguir un lloc de treball: primer, disposaran d'un servei específic d'orientació laboral; després, durant tres mesos, podran desenvolupar la seva activitat a l'administració; i, finalment, entraran a fer feina amb vocació de permanència a les empreses privades. Per això crearem a més un ajut directe de 3.500 euros per a cada empresa que contracti durant sis mesos aquests treballadors i treballadores.

I ho farem sense deixar de combatre un altre drama que no ens podem permetre, l'atur juvenil. Ens trobarem 5.173 joves aturats, i complirem el nostre compromís de legislatura de reduir un 65% l'atur juvenil. Entenem que el talent dels nostres

joves és el nostre futur, i per això reforçam els programes de formació a empreses, les beques per fer que tornin a l'educació joves que no havien acabat la secundària, i els plans de contractació directa en ajuntaments, empreses públiques i universitat de titulats amb estudis superiors que amb l'empenta pública poden accedir a la seva primera feina en l'especialitat en què s'havien format.

Diputats i diputades, per a aquest govern totes les polítiques públiques, totes, cerquen el mateix objectiu: millorar les condicions de vida dels nostres ciutadans, i així es fa, escoltant i actuant a través de les diferències àrees en les quals incideix l'acció pública. Diu l'economia Antón Costas que la modernitat econòmica, basada en la desregulació financera, en la desregulació dels mercats de treball i en la defensa de l'equilibri pressupostari per sobre de tot, s'ha demostrat fracassada. El principal problema a què ens enfrontam, segons el catedràtic, és la qüestió distributiva, la desigualtat, la pobresa i la manca d'oportunitats, i això vol dir que si la riquesa es queda en mans d'uns pocs i només s'acaben repartint les incomoditats la situació serà insostenible. Com diu el mateix Antón Costas és necessari un nou contracte social, i és aquí on l'administració ha d'intervenir per fer-ho possible, i en una economia com la nostra, tant dependent del turisme, la clau és que els ciutadans vegin millorar el seu benestar gràcies a aquesta activitat. Per aconseguir-ho els residents han de poder veure el turisme com un actiu que contribueix al seu benestar, i això només és possible amb una major redistribució de la riquesa que genera i una reducció de les externalitats negatives que du implícites.

Per això hem creat l'impost del turisme sostenible, que reparteix millor els beneficis d'aquesta activitat i compensa l'impacte que provoca sobre un territori fràgil com el nostre. Amb la recaptació d'aquest impost el medi ambient, el paisatge, el nostre patrimoni i la nostra cultura, però també la formació, la investigació o la innovació, sectors econòmics emergents o la mobilitat sostenible, es beneficien de l'activitat turística. En les dues convocatòries hem inclòs actuacions per millorar el cicle de l'aigua a les quatre illes, projectes tan simbòlics com el del Camí de Cavalls a Menorca, la compra d'espais emblemàtics com la finca d'El Canons a Artà, o la rehabilitació de patrimoni com el de les torres del Temple a Palma. Hem previst també actuacions per fer més efectiva la protecció del nostre medi ambient i moltes d'altres que milloraran la nostra costa, com les que farem a Ses Figueretes o a la badia de Sant Antoni a Eivissa. L'Impost del Turisme Sostenible -deixi'm que ho digui una vegada més- ha tengut una acollida positiva; no ha afectat la competitivitat del sector, i en canvi suposa un llaç de solidaritat que uneix turistes i residents, un llaç que volem reforçar incrementant l'aportació que fan els visitants per ajustar-la a les necessitats reals de la societat que els atén.

Hem girat la política turística per allargar la temporada i potenciar productes alternatius al sol i platja, i això que els dic ja no és un eslògan, això està passant. El mantra que des de fa dècades s'ha repetit ara ja és una realitat: allargam la temporada i repartim l'arribada de visitants durant tot l'any, i tot això ens permet també millorar l'estabilitat laboral. Sabem de les diferències que en aquest sentit presenta la nostra comunitat, tant pel que fa a la temporada turística i a la seva

estacionalitat com als productes que s'ofereixen i a l'allotjament de què disposa cada una de les illes. No és igual de llarga la temporada a Formentera que a Mallorca, i no és igual l'oferta d'Eivissa que la de Menorca; per donar resposta a una reivindicació històrica i per donar compliment al nostre Estatut d'Autonomia, el Consell de Govern acaba de completar el traspàs de promoció turística a tots els consells insulars.

Senyores i senyors, els deia abans que en aquesta nova manera de fer política l'actor determinant són els ciutadans, i quan l'aplicam a l'àmbit turístic la paraula clau és equilibri. Per tal que el cercle virtuós funcioni hi ha d'haver un major equilibri en el repartiment de les rendes que es generen, un major equilibri entre satisfacció de visitant i benestar del resident, un major equilibri entre turisme i medi ambient, i també hi ha d'haver un major equilibri entre activitats econòmiques, i el perseguim afavorint que els establiments turístics millorin els seus estàndards de qualitat, combatent el turisme incívic, i amb regulacions com la del tot inclòs que entrarem de manera imminent al Parlament; el cercam amb una llei com la del lloguer de vacances, que està servint per posar ordre en un sector que estava mal regulat, que fixa un sostre de places turístiques i redueix les que s'estaven oferint de manera il·legal, que permetrà a consells i a ajuntaments ordenar l'activitat, i que facilita que pisos que abans es destinaven al lloguer turístic es comercialitzin ara en el mercat de lloguer convencional, contribuint així a ampliar l'oferta residencial.

Però a banda de l'equilibri entre turista i resident i entre turisme i medi ambient hi ha una darrera pota que passa per avançar cap a una major diversificació econòmica aprofitant el turisme no només com a motor econòmic sinó també com a motor de progrés social. El turisme per a aquest govern és un generador de coneixement que fa de palanca per potenciar el desenvolupament d'altres sectors, com el de les noves tecnologies, la innovació o les energies renovables, i amb aquest objectiu feim feina. Avançam a partir de dues vies que han d'impulsar la modernització de l'economia d'aquestes illes, unes illes que han de seguir essent capdavanteres i que ho han de començar a ser més enllà del turisme. En un primer eix tenim en marxa un pla que ha d'impulsar el renaixement d'una indústria que volem més moderna i eficaç; el segon eix gira al voltant d'un pla de ciència i innovació que ens ha d'empènyer encara més a sortir de la paràlisi de la qual veníem i ens ha de dur cap a l'economia del futur, creant un ecosistema empresarial en què la base sigui el coneixement. En el primer d'aquests eixos ara mateix estam impulsant ja la primera llei d'indústria, el marc normatiu que ha d'agilitar la diversificació econòmica d'aquestes illes. El desenvolupament d'aquest nou escenari ja s'ha començat a executar amb un pla d'indústria que estarà dotat amb més de 10 milions d'euros l'any que ve. Com a part d'aquest impuls al desenvolupament industrial estam aplicant un pla d'internacionalització de les empreses, que no existia, i estam implantant un pla de modernització i renovació de maquinària industrial, una demanda d'un sector que havia estat massa temps desamparat. Tot això es complementa amb programes de formació dual per potenciar la professionalització i modernització laboral de sectors estratègics, com la nàutica, el calçat, les energies renovables i eficients i les tecnologies de la informació i la comunicació. L'esforç ha suposat ja la incorporació a les empreses de 200 treballadors especialitzats i altament qualificats.

L'economia balear se sosté sobre la petita i mitjana empresa. Estarem al seu costat amb el Pla d'autoocupació i empenedoria, i desenvolupam programes com el d'*e-commerce* que els ajudarà a projectar-se en el futur. També feim feina en un pla d'economia social que ens durà a aprovar una llei de microcooperatives per facilitar noves formes d'economia a la nostra comunitat.

Totes aquestes línies d'actuació han de seguir creixent, i no pel caprici o per l'obsessió d'aquest govern en la modernització i la diversificació del nostre model productiu. Els temps de les obsessions personals han quedat enrere. Actuam així perquè escoltam les demandes i ho acordam amb els agents econòmics i socials, amb les meses de treball del Pacte per la competitivitat, l'ocupació de qualitat i el progrés social. Junts demostram ser més creatius i eficaços, junts som més forts. Aquest és el camí que du les Illes Balears a ser una de les comunitats que més inversions industrials capta.

El Pla industrial és un eix, però també ho és el Pla de ciència i innovació d'aquest govern. No hi ha camí cap a la innovació, la innovació és el camí, duem massa anys parlant-ne, s'ha dit una vegada i una altra que aquesta és una aposta que ha de contribuir a accelerar la diversificació de la nostra economia, i és possible que la insistència del missatge hagi substanciat la idea que, en realitat, només se'n parla sense avançar en aquest objectiu, i no és cert, almenys amb aquest govern això ja no passa. Per això, volem convertir el Pla de ciència en una prioritat, una eina col·lectiva, un camí irrenunciable pel qual hem de caminar tots junts. En col·laboració amb el sector s'han planificat àrees d'inversió estratègica, la de ciència i tecnologia marina; la dedicada a les ciències biomèdiques i de la salut; la relacionada amb el medi ambient i la bioeconomia; les indústries culturals i creatives i tot el sector lligat a la generació de continguts basats en el coneixement.

Tot això exigeix recursos públics que ja s'han començat a mobilitzar, aquest govern ha augmentat un 36% en només dos anys el pressupost destinat a investigació, desenvolupament i innovació, hi hem invertit ja 24,6 milions d'euros; hem posat fi a anys de manca de suport a les empreses dedicades a la investigació, el desenvolupament i la innovació, amb la creació d'ajuts a la inversió. I amb el mateix propòsit, seguirem desenvolupant i ampliant el Parc Bit i el Centre Bit a Menorca, fet realitat després de tants anys de lluita.

A totes aquestes línies, que fan de la innovació també el nostre camí, s'hi afegirà els propers mesos una nova mesura fiscal, pensada per acompanyar aquells que fan el pas de posar energies i il·lusions en un projecte innovador. Els vull anunciar que en els pressuposts que divendres aprovarem augmentaran la desgravació fins a un màxim de 12.000 euros, per als que inverteixen en noves empreses del sector, amb aquesta mesura volem ser devora aquells que ho posen tot per canviar el futur. A més, ampliarem el gruix de beneficiaris que podran accedir a la deducció fiscal per fer donacions a entitats destinades a la recerca, al desenvolupament tecnològic i a la innovació.

Deia Marie Curie que no es pot construir un món millor sense millorar les persones, i jo n'estic convençuda, com també n'estic que no podem construir una societat millor si no

creixem amb les persones, ens hem de nodrir del seu talent i acompanyar-lo, perquè el talent també és el camí. Durant anys ens en vàrem oblidar, com saben bé les desenes de joves formats que varen haver de partir per cercar fora les oportunitats que la seva societat els negava, és la nostra obligació, el nostre deure amb ells facilitar-los el retorn.

(Alguns aplaudiments)

Volem progressar amb ells, necessitam progressar amb ells i hem començat a fer-ho; ho hem fet elevant un 48% el pressupost de l'Institut d'Investigació Sanitària de Balears; però fa falta més, aprovarem el decret de carrera investigadora, un estatut pioner a l'estat el qual ha de servir per retenir el talent científic d'aquestes Illes i atreure el que és fora. Als investigadors els oferirem un futur de desenvolupament personal i professional, un futur que ja ha començat. La ciència, el talent i la innovació són un impuls per avançar cap a una societat moderna que utilitza la riquesa que genera per accelerar unida, aquest és un altre dels vectors important de l'Impost de Turisme Sostenible, que també serà clau per multiplicar la nostra activitat investigadora, l'aportació econòmica de turistes de tot el món ens permetrà crear l'Institut de Recerca de Balears per incorporar talent i millorar-nos.

Senyores i senyors, ho he dit abans, volem fer d'aquestes illes un lloc millor per viure, però això només passarà si intervenim per posar-hi els mecanismes que ho facin possible. Són molts els reptes que tenim com a societat, però n'hi ha un que especialment ens obliga a actuar amb ambició, em referesc al repte que suposa facilitar l'accés a un habitatge; som conscients que aquest problema afecta amb diferents graus i per diferents motius una part important de la nostra població, afecta persones amb situació d'emergència i les famílies que pitjor ho passen en una crisi que encara no ha superat tothom, i afecta ciutadans que tenen una feina estable i que ara també tenen dificultats per accedir a un habitatge.

Aquest drama individual ens obliga, com a govern, a afrontar-lo com a un repte col·lectiu, i així ho fem. Fins ara amb un paquet de mesures encarades a facilitar l'accés a l'habitatge als més vulnerables; a afavorir l'increment del parc d'habitatges públics i a compensar l'encariment dels preus de lloguer que s'ha produït a determinades zones, i regulant també un àmbit com el del lloguer turístic. I ho farem amb una llei de l'habitatge, de marcat caire social, que ens ha de servir per afrontar millor el problema.

Però, sense esperar la llei, els vull anunciar avui que tenim enllestit un nou pla d'habitatge, amb dos objectius fonamentals: el principal és el de garantir que els ciutadans d'aquestes illes puguin disposar d'una llar digna i a l'abast dels ingressos que els reporta el seu esforç, i, al mateix temps, volem incentivar a situar en el mercat del lloguer residencial els pisos de propietaris que, en molts casos, tenen en el seu habitatge els seus estalvis i una garantia de benestar de futur.

El Pla d'habitatge té un bloc de mesures fiscals, per reduir el temor dels propietaris a no cobrar aprovarem una desgravació a l'IRPF quan es contractin assegurances d'impagaments per habitatges destinats a lloguer residencial. També crearem una nova deducció fiscal per a aquells que

hagin de canviar d'illa per motius laborals, que els permetrà rebaixar en 400 euros el cost del lloguer. Per afavorir l'accés a l'habitatge dels joves, famílies nombroses i persones amb alguna discapacitat vàrem crear l'any passat una deducció del preu del lloguer que ara s'amplia, fins ara era d'un màxim de 300 euros mensuals i ara serà de 400 euros mensuals.

Però la nostra lluita per facilitar l'accés a l'habitatge no s'acaba aquí, millorarem també els ajuts de lloguer d'habitatges per tal que s'adaptin a la realitat de les nostres illes, el Pla estatal ofereix subvencions directes a determinats col·lectius que lloguen pisos de menys de 600 euros al mes, però aquest límit no s'ajusta a la realitat de les nostres illes, fins ara havíem complementat l'ajust fins a un preu màxim de 800 euros a Eivissa i a Formentera, ara l'ampliarem fins als 900 euros i a totes les illes.

I finalment, elevarem del 15 al 50% la deducció als propietaris que inverteixin en millorar la sostenibilitat del seu habitatge. Ho he dit moltes vegades, l'Impost de Turisme Sostenible ens permet compensar l'impacte que genera el turisme, idò aquest objectiu s'acompleix a la perfecció si els doblers d'aquest impost es destinen a política d'habitatge i a ampliació del parc públic. Ara modificarem la llei de l'impost per fer-ho possible.

Finalment, els vull anunciar també el compromís per incrementar la promoció de l'habitatge. Quan vàrem arribar a l'IBAVI no hi havia solars, la feina que hem fet i els acords als quals hem arribat amb diferents ajuntaments ens permetran iniciar aquesta legislatura 16 promocions; construirem 218 pisos socials nous a Mallorca; 206 a Eivissa i 62 a Menorca. D'aquesta manera ampliarem el nostre parc en 486 habitatges protegits més, això és incrementar un 30% els que tenim actualment. Els anunciï un pla d'habitatge ambiciós que estarà dotat amb més 50 milions d'euros en tres anys i que, juntament amb la llei, s'inclou en una estratègia que no cerca altra cosa que convertir les Illes Balears en un territori que garanteixi un futur millor per als seus ciutadans i per a les seves ciutadanes.

(Alguns aplaudiments)

El canvi iniciat en l'habitatge, en l'educació, en el model econòmic és, justament, el camí, el nostre camí, el de tots, es tracta de somniar una societat millor i avançar junts per aconseguir-la. Ho va dir millor que jo Eleanor Roosevelt: el futur pertany a aquells que creuen en la bellesa dels seus somnis, i nosaltres hi creiem. Mirin, quan arribarem, aquesta societat ja somniava, ara fem feina per fer que aquests somnis no quedin en no-res i definim un projecte que camina pas a pas cap a l'horitzó que volem; és un camí real, transitable cap a les nostres aspiracions com a societat, ja no és només que somniem un futur d'energies renovables, és que ara planificam el tancament d'Es Murterar i la reconversió a gas natural de la central de Maó; mentre promovem parcs fotovoltaics i implantam la recàrrega de cotxes elèctrics, que els vull anunciar que serà la més àmplia de l'Estat, gràcies als 13 milions d'euros provinents de l'Impost de Turisme Sostenible.

Ja no és que imaginem energies netes, és que tenim en marxa una llei de canvi climàtic que definirà clarament com construïm el demà que volem; un demà que ens durà l'any

vinent a tenir electrificada tota la xarxa ferroviària; a millorar el servei de transport terrestre a tota Mallorca i, progressivament, a incrementar els vehicles de transport col·lectiu que es mouen per les nostres carreteres amb energies netes.

Un demà que volem amb un transport entre illes millor i amb un transport amb la península més just per als nostres residents. Insistirem a reivindicar al Govern de l'Estat que en proper pressupost general augmenti el descompte fins al 75% per als vols amb la península.

Aquestes illes deixen enrera un passat d'abusos i de consum constant del territori, ara ja hem paralitzat qualsevol projecte portuari que suposi més destrucció del nostre litoral, i no és un anunci, és un fet, una decisió presa i executada per un govern que no només diu que el nostre territori és fràgil, sinó que actua en conseqüència. En el futur els nostres ports han de créixer, sí, però en qualitat de servei i respecte ambiental, i en aquest futur el nostre patrimoni, la nostra natura i el nostre paisatge han de seguir vius; preservar el nostre entorn i els nostres recursos naturals és responsabilitat nostra.

I acomplim sense oblidar cap front, un dels principals és el dels nostres recursos hídrics, l'aigua és un bé escàs que no podem malbaratar. Hem impulsat una nova cultura de l'aigua, des de l'acord amb els ajuntaments i els consells insulars, una cultura que passa per fomentar l'estalvi, per planificar millor, per establir indicadors periòdics de control, per millorar el sanejament i per impulsar actuacions que permetin garantir el proveïment de l'aigua de qualitat per a la ciutadana, i per fer-ho possible calia recuperar les inversions en infraestructures hidràuliques i de sanejament que s'havien abandonat els darrers anys i calia fer-ho a totes les illes.

I això hem fet, hem recuperat i millorat les dessaladores, hem construït noves depuradores i millorat les existents i, sobretot, hem fet inversions a la xarxa i hem arribat a més municipis i hem fet noves connexions.

A Eivissa, on la situació era especialment preocupant, saben bé que les coses han canviat, posam al dia les infraestructures hidràuliques d'aquesta illa perquè no tornem quedar sense aigua i per millorar la xarxa de sanejament; em referesc, per exemple, a la connexió de la dessaladora de Santa Eulària, o a l'entrada en funcionament de la depuradora de Cala Tarida. Hem afrontat de cara problemes com el de la sequera, que altres no volien veure i hem fet realitat una obra esperada i reivindicada, el nou emissari de Talamanca.

(Alguns aplaudiments)

Conservam i recuperam el nostre medi ambient, comprometent-nos amb la Reserva de la Biosfera de Menorca, ampliant la Reserva Marina de Sa Dragonera i la d'Es Freus d'Eivissa i Formentera, o creant el Parc Natural d'Es Trenc, ha estat un govern progressista qui ha saldat un deute històric amb aquest indret. I seguirem per aquest camí i en el futur ampliarem el Parc de Llevant.

(Alguns aplaudiments)

Recuperam capital humà amb 40 professionals més a l'IBANAT, una empresa pública que, malgrat ser clau en la protecció de l'entorn i en la prevenció d'incendis, també va passar per l'aprimador.

Reforçam la protecció de la posidònia amb més informació i vigilància per evitar fondeigs i amb un decret que serà pioner a tota Europa, per preservar els nostres boscs marins. La mar és part del que som, igual que la nostra terra, i no seriem allò que som sense els nostres pagesos que la treballen cada dia amb les seves mans; aquest govern els acompanya i ho seguirà fent, afrontant amenaces que no eren noves, com la del Xylella, però que nosaltres no hem volgut defugir, ens hem aplicat en la seva detecció i contenció, hem fet feina i hem aconseguit que Europa el reconegui, ens doni la raó i ens permeti atendre aquest problema de la manera menys agressiva. Ara el combatem amb recursos propis i noves fonts d'ingressos com les que ens reporta l'Impost de Turisme Sostenible.

Estam devora els nostres pagesos i ho demostram, aquest govern és el primer que ha dotat un Pla de desenvolupament rural, amb terminis i objectius, i amb una partida de 146 milions d'euros. És un exemple més que aquest govern gestiona i té clar que la garantia d'un futur per al nostre camp passa per fomentar una renda digna per a aquells que hi treballen.

Per això, cal seguir impulsant la incorporació de sàvia nova, amb programes com el que ha permès que gairebé 200 joves hagin optat per vincular el seu futur al món rural. Per això ens afanyem a ser dels primers a pagar els ajuts anticipats de la Política Agrària Comuna i la setmana passada ja havíem abonat 11,5 milions als nostres pagesos i ramaders. Per això dotam, per primera vegada, un Pla d'agricultura ecològica que no existia i que ara té el suport de 4 milions d'euros públics. Per això impulsam eines de venda directa de la producció agrària que permeten als pagesos millorar el rendiment econòmic que obtenen dels seus productes.

És suficient? No, mai no ho serà, no per a aquest govern, no quan l'objectiu que ens hem fixat és d'avançar en cohesió pel camí de progrés social, quan la fita que perseguim és la d'aconseguir una societat més justa, més digna i més solidària, més viva.

Mai no construirem unes Illes Balears millors sense somniar amb unes Illes Balears millors, i millors significa més solidàries, més responsables, més autocrítiques, més transparents, més justes, més obertes, més participatives, ètiques, integradores, cohesionades, més preparades per protegir els seus habitants i posar-se devora qui pateix.

Aquest somni ha de ser per a tots l'objectiu més real, això és el que ens vàrem proposar al principi de legislatura amb aquest pacte, construït pels ciutadans i per als ciutadans, un pacte que va permetre un govern al qual la ciutadania va demanar ètica i transparència i aquest govern està decidit a aplicar-se aquest mandat com ningú.

Deia Václav Havel, fa 27 anys, que és un repte tant dels governants com de les seves societats alliberar-nos no només dels nostres temors a la mentida, sinó també dels nostres temors a la veritat. Aquest és exactament el camí que elegim, posar-

nos sempre davant el mirall i mostrar-nos tal com som a la nostra ciutadania, també amb els nostres defectes. Ens devem a ciutadans que s'han afartat que cada errada es respongui amb ocultació, excuses, silencis o mentides, tenc clar que no és millor qui es diu millor, sinó qui actua millor, i aquest govern no s'amaga quan ha d'afrontar la veritat i posa els seus defectes davant el mirall.

Per això, si pensam que alguna cosa no s'ha fet bé, reaccionam com exigeix la ciutadania, reconeixent els fets, demanant disculpes i, sobretot, actuant en conseqüència, s'expliquen tots els detalls i s'assumeixen responsabilitats. Somniem una política millor i no deixarem d'actuar per aconseguir-la, no som immunes a l'error, però sí que som garants de la responsabilitat i de (...), no podem prometre que no ens equivocarem, però sí que rectificarem quan això passi. Aquest era i és el nostre compromís.

Per això, ens posarem el llistó més alt que mai, per això ens dotarem d'un codi ètic, per això fem públiques les adjudicacions de contractes i donam publicitat a les tramitacions dels contractes menors, per això eliminam privilegis polítics com el del nivell 33, que ens han permès estalviar més d'1 milió d'euros de les arques públiques, i per això hem iniciat els tràmits per acabar amb els aforaments.

I n'hi ha prou? No, n'hi ha prou, la transparència ha de ser la base de cada acció de govern, ha de ser present a totes les relacions amb els ciutadans i per aquí avançam. Sabem que democràcia i llibertat impliquen transparència i participació, perquè volem una societat que decideix junta aviat entrarà en aquesta cambra una llei de consultes que definirà els canals per fer que els ciutadans puguin col·laborar activament en la presa de decisions. Ja ho fan en els òrgans de participació que estaven establerts i que l'anterior govern va deixar morir, avui han tornat a la vida el Consell de la Joventut, el Consell Social de la Llengua, o el Consell Econòmic i Social, instruments per escoltar tothom, perquè puguem decidir tots, aquest és el diàleg que defensam, un diàleg que és troba a l'origen de tot i que dóna sentit a tot.

Aquest diàleg és el que també ens fa més rics, i la nostra major fortuna és la solidaritat i diversitat d'una societat que fa feina i decideix unida. La nostra riquesa creix a mesura que construïm una societat més digna i oberta, una societat que aprova una Llei d'LGTBI, basada en el respecte a la diversitat; una societat en què la igualtat és font de fraternitat. Lleis tan integradores com aquesta fan que em senti orgullosa de les nostres illes.

De la mateixa manera que ens conforta veure la reacció de la nostra gent davant el drama que viuen els refugiats que fugen de la guerra i de la fam. Aquestes illes han acollit ja 122 refugiats, gairebé un 10% dels que han arribat a Espanya, un percentatge molt superior al 2% que marca el nostre sostre poblacional. Podem ser més solidaris que molts, però ni un 2 ni un 10% són suficients quan parlam de protegir els drets humans i de tenir cura dels que més ho necessiten.

Amb aquest propòsit augmentam la cooperació al desenvolupament i en només dos anys hi hem dedicat 9,8 milions d'euros, cinc vegades més que durant els quatre anys

anterior. Els que defensen la justícia i la solidaritat ocupen sempre el lloc correcte de la història i és aquí on hem de ser tots, i hi som.

Hi ha més mostres del que som com a societat que avança cap a la justícia i la igualtat. Hem fixat criteris socials en les contractacions de serveis públics i junts hem signat un pacte contra les violències masclistes, segurament el pacte més important de tots els que hem firmat. Davant aquesta xacra la nostra societat no admet ni fissures ni matisos i ha estat a l'alçada. Entre tots vàrem concretar 135 mesures que hem començat a aplicar, unes mesures que s'afegeixen a les que incorpora la Llei d'igualtat aprovada per aquest parlament per combatre la discriminació sexista.

Algú dubta que la igualtat ha de ser el fonament de la nostra societat? Algú troba avui justificat que una dona cobri menys que un home? Algú pot defensar a aquestes alçades que la discriminació per raó de sexe pot tenir cabuda en la nostra societat? I, malgrat tot, passa. Hem avançat molt, però queda molt per fer. Ho deia abans i ho repetesc: el patiment, la crisi i la discriminació massa vegades, massa, té rostre de dona. Seguirem al seu costat i no només amb paraules, també amb fets.

Els vull anunciar aquí que aquest 2018 aplicarem una política pionera que defineix clarament quin tipus de societat volem ser, una societat forta i solidària en la qual capiguem tots, capaç d'estar devora dels que més ho necessiten. Posarem en marxa un programa que garantirà un lloc de treball i d'autonomia durant un any a totes les dones que hagin estat víctimes de violència masclista, elles no tornaran estar mai més soles.

(Alguns aplaudiments)

Igualtat, solidaritat, transparència, ètica, participació i integració els deia abans. Aquests són pilars del futur que construïm, un futur que no pot oblidar d'on venim, les nostres arrels. Parl del nostre patrimoni i la nostra llengua i la nostra cultura; parl de la cohesió que ens ha de permetre ser molt més que la suma de quatre illes; parl d'un poble que comparteix esforços, història i futur, d'una manera de fer política que ens empeny a cercar un benestar comú i igualitari a Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca; parl d'una col·laboració institucional assentada en la feina impagable dels ajuntaments i els quatre consells que fan d'aquestes illes un projecte compartit.

No es tracta només d'estar ben comunicats, que també, es tracta de progressar tots a la vegada i educar en valors com els del respecte, la no violència o la igualtat que ens inspira l'esport i passar de les paraules als fets, amb programes de foment del joc net i de l'esport femení o millorar les nostres infraestructures esportives.

Acostam la cultura als ciutadans i ciutadanes amb infraestructures culturals com les que impulsarem entre tots a Formentera on, gràcies a la recaptació de l'impost turístic, podrem contribuir a reparar un greuge històric i l'illa deixarà de ser l'única que no tenia museu.

Ho fem també amb equipaments com el de la nova seu de l'Orquestra Simfònica o com el Centre Toni Catany que construirem a Palma i a Lluçmajor respectivament, i amb una aposta pels creadors i productors culturals de totes les illes que es materialitzarà l'any vinent amb la creació de l'Institut d'Indústries Culturals.

Però si d'una cosa estic satisfeta és del procés de reparació de la memòria històrica que hem iniciat en aquesta terra. La llei que vàrem aprovar per unanimitat en aquest parlament ens ha permès exhumar fosses a Porreres i a Montuïri, i ara, sempre de la mà de les entitats de memòria històrica, ens permetrà fer el mateix a Sant Ferran a Formentera i tornar una altra vegada a Porreres. Ho he dit en altres ocasions: cada vegada que obrim una fossa tancam una ferida i no hem d'aturar fins a tancar-les totes.

(Alguns aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, per fer de les Illes Balears un millor lloc per viure no ens podem permetre passes enrere, no podem jugar a desestabilitzar el clima de convivència que ens hem donat entre tots. La crisi que s'ha generat al voltant del model territorial de l'Estat és greu, molt greu, s'ha demostrat on condueixen anys d'immobilisme, anys de decisions unilaterals, anys de paraules sense fets i de fets sense paraules. S'ha demostrat que no dur enlloc botar-se les lleis en una fugida cap endavant, ni tampoc convertir-les en trinxeres perquè les lleis les fa la política, perquè un problema polític només es pot afrontar des de la política i la política té en el diàleg la seva arma principal.

Cal que imperi el seny i s'aprofiti la més mínima escaleta per petita que sigui per cercar la llum del diàleg, l'única que ens pot guiar cap a la sortida de la crisi, una crisi que ve d'enfora i que no és només territorial, té el seu origen en un marc institucional que ha quedat desfasat i que ara, si no volem que sigui massa tard, s'ha d'adaptar a la modernitat i s'ha d'avançar al futur, i ho ha de fer reconeixent la pluralitat nacional, lingüística i cultural d'un estat que és divers i que només podrà garantir una igualtat de drets si tracta diferent aquell que és diferent.

Ho ha de fer garantint més autogovern i un millor finançament, definint amb claredat el repartiment competencial i establint espais de diàleg permanents per tal que la distància entre pobles i entre generacions no es faci insalvable. Ho ha de fer assumint drets i llibertats que eren inimaginables després de la dictadura i a la vegada fent que alguns dels ja reconeguts no continuïn essent paper banyat, i ho ha de fer fent participis de la construcció d'aquest nou marc a tantes generacions que no han pogut decidir o que han desconnectat.

I això només es pot aconseguir des del diàleg, un diàleg per crear un marc que permeti també a les Illes Balears afrontar el futur amb més garanties. Massa sovint la nostra situació és la d'un territori incomprès, des de fora no sempre es té en compte que tenim una identitat, una llengua i una cultura pròpies, no s'ha acabat de reconèixer mai que tenim un fet insular que ens fa diferents al territori peninsular i que condiciona els nostres ciutadans, les nostres empreses i les nostres administracions.

Massa sovint des de fora es pensen que som molt rics, i ens tracten com si ho fóssim, quan la realitat -ja ho sabeu- és prou diferent i, poc a poc la van reconeixent. Ho comença a reconèixer per exemple el ministre Cristóbal Montoro tot i que de moment no ha passat d'aquí, del simple reconeixement. No deuen haver vist en la meua intervenció massa retrets cap a l'executiu central. He preferit defensar la nostra visió de la situació, reivindicar les actuacions que prenem i avançar els reptes que hem d'afrontar d'ara endavant i un d'aquests reptes és el de la millora del nostre finançament.

Les Illes Balears malgrat ser un dels territoris amb més capacitat fiscal per càpita de l'Estat és un dels que té més deute públic, una situació que en bona part s'explica per l'infrafinançament històric que hem patit i que, malgrat tot, no ens impedeix ser una de les poques comunitats que compleix les exigències de dèficit que ens fixa l'Estat.

A partir d'aquesta evidència hem reclamat, d'una banda, una condonació del 60% del nostre deute públic i, de l'altra, hem plantejat un nou sistema de finançament més just que corregeixi aquesta situació i que permeti a les comunitats augmentar la seva capacitat de gestió amb més autonomia fiscal per poder així reforçar la seva responsabilitat sobretot amb la ciutadania, perquè no ho oblidem, en darrer terme a qui perjudica el mal finançament és als ciutadans.

Però, no tenir els doblers suficients mai no ha estat una excusa per no donar resposta als problemes que tenim, malgrat les mancances hem ofert solucions, hem recuperat drets i hem millorat els serveis públics i, a més, hem estat capaços de complir amb les nostres obligacions, gestionar bé no és retallar, gestionar bé és ser eficient i complir més i millor amb els beneficiaris de les polítiques públiques. Ara es paga més ràpid que mai als proveïdors que fan feina amb l'administració. Si al final de la passada legislatura es trigava gairebé dos mesos a complir amb els proveïdors ara es triga poc més de dues setmanes, un gir que demostra la capacitat de gestió de l'esquerra i ajuda a mantenir activada la roda econòmica. Són fets aconseguits des del rigor, que poden acabar convertint-se en un exercici d'heroisme si no aconseguim un marc estable de finançament.

Aquesta comunitat aconsegueix les exigències de l'Estat, ara exigim que l'Estat aconsegueixi amb nosaltres. Els he de reconèixer que, pel que fa a la revisió del sistema de finançament, no puc ser optimista, no ho puc ser perquè l'Estat incompleix els terminis fixats i planteja més problemes que solucions. Sabem que quan s'obri la negociació ens enfrontarem a una dura batalla, però els vull deixar clar que tornarem a defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, com hem fet sempre. S'han acabat els temps d'acotar el cap, som aquí per transformar els problemes en solucions.

En canvi, hem aconseguit obrir negociacions al voltant d'un instrument capital, el règim especial. La compensació dels desavantatges que provoca el nostre fet insular no la preveu l'Estat en la mesura adequada. Malgrat la seva obligació constitucional, Espanya no ha aconseguit garantir després de 35 anys d'autonomia que la ciutadania de les Illes Balears disposi dels mateixos drets i oportunitats que la resta. Aquest govern ja

ha presentat una proposta de règim especial per compensar les dificultats que imposa a les nostres vides el fet insular, un règim que ajudi a les nostres empreses a ser més competitives i als nostres ciutadans a poder-se moure en condicions de comoditat, rapidesa, modernitat i justícia econòmica.

Volem que els nostres estudiants tinguin les mateixes facilitats per desenvolupar-se que els alumnes d'altres territoris; volem que les nostres indústries puguin competir i exportar en condicions d'igualtat; volem que els productes que arriben a les Illes costin el mateix que a la península i a l'altre arxipèlag, on sí que redueixen els costos de transport i els impostos sobre el consum.

A les Illes Balears acomplim i, ho repetesc, és hora que compleixin amb nosaltres.

(Alguns aplaudiments)

Sabem que en aquesta reivindicació no estam sols, ara mateix la necessitat d'un nou règim especial és una exigència unànime de la nostra societat, de tota la nostra societat, per això, en aquesta negociació la nostra reivindicació té més força que mai; ho fem juntament amb tota la societat civil a través de la plataforma que lidera el Cercle d'Economia, al seu president, Andreu Rotger, li vull agrair una vegada més la tasca que fan. De la mateixa manera que vull reconèixer el paper que fins ara té el principal paper de l'oposició, assumint que aquesta és una qüestió d'Estat.

Fent pinya, unint tots els partits d'aquesta cambra, els sindicats, les patronals i altres entitats i associacions som més forts, perquè així és com es fan les coses ara a la nostra comunitat, escoltant i decidint junts, sense anteposar les banderes partidistes. Aquest govern és el Govern de tothom, tenim clar com volem que sigui aquesta terra i que es mereix, però també sabem que ho hem de fer entre tots. Aquest govern continuarà fent feina perquè el futur es construeix avui i els problemes no poden esperar a demà.

El governar, senyores i senyors, és prendre decisions, intervenir, acompanyar, propiciar, actuar per canviar tot allò que no ens agrada, governar és, almenys en el nostre cas, fer feina per millorar la nostra societat. Construïm entre tots una educació millor, una sanitat a l'alçada del que mereixen els nostres ciutadans i ciutadanes i uns serveis socials que s'avancen al futur. Avançam en la consolidació de drets que ens fan millors com a poble i treballam per fer que els avanços assolits no tinguin marxa enrere; afavorim un creixement econòmic més sòlid, més repartit, un creixement més social que redueix l'atur, millora la qualitat de l'ocupació i puja els sous dels nostres treballadors i treballadores; propiciam un turisme més equilibrat, motor d'un canvi que ens ha de dur cap a una economia més diversa i més moderna; protegim el nostre medi ambient; acompanyam la nostra agricultura; potenciam la nostra indústria; situam la nostra llengua on mereix ser; promocionam la nostra cultura; recuperam el nostre patrimoni; reparam la nostra memòria; garantim una millor democràcia més participativa i transparent, més viva.

I no ens fa por afrontar els reptes que tenim com el de l'habitatge o com el de la manca d'infraestructures. Defensam

els interessos de la nostra gent davant qui sigui. Escoltam i decidim junts perquè la nostra força és el diàleg, un diàleg que ens fa forts i que ens uneix en l'objectiu comú de fer feina per millorar la vida de la gent d'aquestes illes. Diàleg amb els ciutadans i les ciutadanes, amb els que els representen i agrupen per tornar a obrir les portes de la política a tothom i fer-los partícips de les decisions col·lectives. Diàleg entre ideologies i principis, entre il·lusions i reptes, entre utopies i realitats. Diàleg vocacional, com el que impulsa un projecte que evoluciona, millora i creix amb l'aportació de tots, de tots, també dels qui en el seu dia empraren la majoria absoluta per arraconar-lo.

Diputats i diputades, tenim un projecte, un projecte compartit, de futur per al nostre petit país, un projecte que somniarem junts milers i milers de ciutadans i ciutadanes i que dia a dia fem realitat, un projecte que ja fa d'aquestes illes una terra més pròspera, més digna, una terra millor per a viure. Aquest és el projecte.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

Doncs, se suspèn la sessió fins demà a les nou hores del matí.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS